

Το πανεπιστήμιο είναι εργοστάσιο. Πτυχιούχων που θα στελεχώσουν το σύστημα· και γνώσης που με την «ακαδημαϊκή» αυθεντία θα εφαρμοστεί στο κοινωνικό. Βασικό πεδίο παραγωγής «έργου» είναι και η ασφάλεια, κομμάτι της οποίας είναι το δόγμα της μηδενικής ανοχής. Τα συμβούλια πρόληψης της παραβατικότητας του κουράκη (εγκληματολόγος, καθηγητής νομικής) που καθιερώνουν την εθελοντική ρουφιασιά στις γειτονιές, οι πεζές περιπολίες του φαρσεδάκη (χουντικός, πρώην καθηγητής παντείου) που δημιουργούν μπατσοκρατούμενες ζώνες, οι αναπλάσεις που με τον πιο ωμό τρόπο καταστρέφουν γειτονιές προκειμένου να γίνουν ζώνες κατανάλωσης, οι επιτηρούμενοι από κάμερες δημόσιοι χώροι. Όλα αυτά φέρουν τη σφραγίδα “made in university”.

Φυσικά, το πανεπιστήμιο –σα σύνολο προσώπων και σχέσεων- δεν παίζει μόνο του σε άδειο γήπεδο. Από κοντά, και κάθε πολιτικής απόχρωσης καριέριστες φοιτητές που για να προσθέσουν στη λίστα του βιογραφικού τους ένα ακόμα προσόν, συνεργάζονται με καθηγητές και συμμετέχουν σε κάθε λογής προγράμματα. Και αν το ποσοστό των φοιτητών που καταλήγει να δουλεύει σε αυτά τα βρώμικα κόλπα είναι συγκριτικά μικρό, η συντριπτική πλειοψηφία τους τα νομιμοποιεί μέσα από τις άλλες πτυχές της φοιτητικής ζωής: το lifestyle και την κατανάλωση. Από τις άσπρες σχολές-άσυλα που φωνάζουν «αν δεν έχεις δουλειά εδώ πέρα, φύγε» και τις οποίες οι ίδιοι υπερασπίζονται σαν ιερές, οι φοιτητές στη συνέχεια «διασκεδάζουν» σε μέρη όπου η βία της μηδενικής ανοχής παίρνει σάρκα και οστά. Σε γειτονιές όπου οι μπάτσοι, η αποστείρωση και η μίζερια της κατανάλωσης αγκαλιάζονται και χτίζουν τη μοντέρνα εκδοχή της ασφάλειας.

Και για όλα αυτά δεν τρέχει κάστανο...

ή μήπως όχι;

Η ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ

ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΕΙ ΕΔΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Συνέλευση για την αποδόμηση της πανεπιστημιακής γνώσης